

ВІДДІЛ ЗОВНІШНІХ ЦЕРКОВНИХ ЗВ'ЯЗКІВ
Московського Патріархату

Митрополит Іларіон: Святе Євангеліє і сьогодні для нас - джерело життя

10 жовтня 2021, в Неділю 16-ту після П'ятидесятниці, день пам'яті священномученика Петра, митрополита Крутицького (1937), голова Відділу зовнішніх церковних зв'язків Московського Патріархату митрополит Волоколамський Іларіон звершив Божественну літургію в московському храмі на честь ікони Божої Матері «Всіх скорботних Радість» на Великій Ординці.

Архіпастирю співслужили благочинний парафій Шотландії і Північної Ірландії Сурозької єпархії Московського Патріархату священник Георгій Завершинський, клірики храму.

Напередодні митрополит Іларіон звершив всенічне бдіння в тому ж храмі.

На сугубій ектенії були піднесені молитовні прохання про позбавлення від коронавірусної інфекції.

Після сугубої ектенії владика Іларіон підніс молитву, що читається під час поширення згубної пошесті.

Після закінчення Літургії архіпастир звернувся до присутніх зі словом проповіді:

«В ім'я Отця і Сина і Святого Духа!

У сьогоднішньому читанні з Євангелія від Луки ми чули розповідь про те, як Господь Ісус Христос, проходячи по березі Галілейського озера, побачив рибальські човни, сів в один з них, відплив від берега і вчив народ, який стояв на березі. Христос так робив досить часто - щоб люди могли добре чути те, що Він говорить.

Коли ж Він закінчив повчання народу, то сказав Петру: «Попливи на глибіню і закиньте на полов свій невід» (Лк. 5.4). На що Петро відповів: «Наставнику цілу ніч ми працювали, і не вловили, та за словом Твоїм закину сіті» (Лк. 5. 5). І зробивши це, вони впіймали таку кількість риби, що мережа почала прориватися, і їм довелося кликати на допомогу інших рибалок, які знаходилися поруч, щоби весь цей улов витягнути з води і розмістити в човні.

Тоді Петро зрозумів, що перед ним не звичайна людина, тому що вже хто-хто, а він знав ціну риби, скільки її можна зловити, в який час дня і ночі. Ще ніколи такого в його житті не траплялося. Тому

він вклонився і сказав: «Вийди від мене, Господи! тому що я людина грішна» (Лк. 5. 8). Він настільки був вражений страхом, що боявся перебувати поруч з Христом. Але Господь промовив до нього: «Не бійся! відтепер будеш ловити людей»(Лк. 5. 9).

Читаючи цю розповідь з Євангелія від Луки, а також з інших Євангелій, про те, як Господь набирав Собі учнів, ходячи по березі Галілейського озера, ми можемо запитати себе: чому Христос шукав Собі учнів саме там? Якщо Він хотів, щоб поруч з Ним перебували люди освічені, вчені, які зможуть запам'ятати і записати Його слова, то Він повинен був шукати Собі учнів в іншому місці, наприклад, в Єрусалимі, де були равинські школи, жили знавці Писання і їхні учні. Може бути, там треба було шукати апостолів, які безпомилково б записали все, що Він скаже?

Але Господу було завгодно зібрати, за словом апостола Павла, не мудре світу, не тих, хто вважали себе мудрими і розумними, а закликати на служіння простих рибалок - безграмотних, невмілих в Святому Письмі, але з відкритими Господу серцями.

Дивно, що вчені люди, знавці Священного Писання, про яких багато згадується в Євангеліях, слухали проповідь Господа Ісуса Христа, бачили Його чудеса, але при цьому замість того, щоб повірити в Нього, наповнювалися по відношенню до Нього ненавистю і люттю. Саме вони були на чолі змови, через яку Ісус спочатку був представлений на суд єрусалимського синедріону, а потім римського префекта.

А прості люди, які не вміли ні читати, ні писати, і могли тільки на слух сприймати почуте, запам'ятовувати і записувати письменама, що не ізглаждаються, але залишаються назавжди в серці людини, були покликані Господом, щоб після смерті і воскресіння Христа продовжити Його справу

Але це зовсім не означає, що Церква була створена тільки для малограмотних людей. У Церкві знаходиться місце будь-якій людині, в тому числі і людям освіченим, начитаним, обізнаним у Святому Письмі. Якби це було не так, Господь б не закликав уже в першому поколінні Своїх учнів

Савла, який став Павлом і богословськи обґрунтував все те, що інші апостоли бачили на власні очі. Але, може бути, не вистачало у них достатнього розуму, щоб все це осмислити і передати людям так, як це зробив апостол Павло.

І в наступні століття Бог закликав на служіння Церкви і простих людей, і людей освічених, і тих, які, не мудруючи лукаво, захищали Його святу віру і віддавали своє життя за Христа і Євангеліє, і тих, хто, будучи знавцями і Святого Письма, і в еллінської філософії, і інших людських наук, всі свої знання клали до ніг Христа. Це були люди, які, коли з'являлася ересь, знаходили в собі сили і вміння виявити і спростувати це лжевчення. Це були люди, які складали власні праці, тлумачили Святе Письмо Старого і Нового Завіту, викладали догматичні істини мовою, зрозумілою їх сучасникам, формували богословське вчення Церкви слідом за апостолом Павлом. Такі люди були потрібні, і таких людей Господь закликав і закликає на Своє служіння.

Але перші апостоли були безграмотними людьми. Перш за все, Господь очікував від них, що вони будуть уважно Його слухати, будуть поруч з Ним в той час, коли Він знаходиться на землі, запам'ятають все, що Він говорив і передадуть це наступним поколінням.

Євангелія, які є для нас головним джерелом знань про життя і вчення Господа Ісуса Христа, були складені самими апостолами або їхніми найближчими учнями з їх слів. Ці Євангелія дорогоцінні для нас, бо в них ми знаходимо свідчення людей, які своїми очима бачили Господа Ісуса Христа. Може бути, вони не розуміли багато чого з того, що Він говорив. З Євангелій ми знаємо, що коли Господь промовляв свої повчання і притчі, учні часто не розуміли, що Він має на увазі, про що говорить. Христос говорив одне, а Його учні чули інше і неодноразово перепитували Його, просячи роз'яснити те, що Він тільки що сказав.

Але, тим не менш, в душах, серцях і умах перших учнів поступово відкладалося слово Христове. І після Його смерті і воскресіння вони виклали те, що бачили і чули від Нього. І завдяки їм у нас тепер є Святі Євангелія, з яких ми дізнаємося про життя і вчення Господа Ісуса Христа.

Святе Євангеліє і сьогодні для нас - джерело життя. Ми читаємо його не просто як історичну книгу і свідоцтво про життя Ісуса Христа, але і як путівник по власному житті, бо Господь в цій книзі через Своїх учнів залишив необхідні вказівки на нашому шляху в Царство Небесне. Якщо ми хочемо досягти Царства Небесного, якщо ми хочемо пройти до кінця по тому шляху, який вказав нам Спаситель, ми покликані щодня читати Євангеліє, вникати в слова Господа Ісуса Христа, вслуховуватися в них, вдивлятися в Його Божественне обличчя, відкривати свої серця назустріч йому - Вчителю і путівнику в Царство Небесне. Амінь.

Всіх вас вітаю зі святом! Бережіть себе, своїх близьких і нехай береже вас всіх Господь».

Потім парафіяльному будинку храму на честь ікони Божої Матері «Всіх скорботних Радість» митрополит Волоколамський Іларіон зустрівся з учасниками молодіжного руху AGIOS Всесвятського приходу міста Мінська. Молоді люди приїхали в Москву для участі в урочистостях на честь преподобного Сергія Радонезького, які відбулися в Свято-Троїцькій Сергієвій лаврі 7-8 жовтня.

Джерело: <https://mospat.ru/ua/news/88224/>